

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **Ing. R.K.**, zastoupeného Mgr. Gabrielou Nejedlykovou, advokátkou se sídlem Husova 1285/2, Ostrava, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 144289/2012 ze dne 18. 12. 2012, ve věci odstranění části stavby,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 144289/2012 ze dne 18. 12. 2012, kterým bylo jako opožděné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Hlučín č. j. HLUC-31803/2012/OV/KŘ ze dne 16. 8. 2012, jímž bylo nařízeno odstranění části stavby „Rekultivace vytěžené pískovny Hlučín“.

Žalobce proti napadenému rozhodnutí v žalobě namítal, že v řízení byl zastoupen advokátkou, které mělo být dle ustanovení § 19 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“), doručováno do datové schránky. Do této datové schránky bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno až 14. 9. 2012, a proto odvolání ze dne 5. 9. 2012, resp. 7. 9. 2012 nemůže být opožděné. Doručování do datové schránky je ze zákona povinné a nemůže být nahrazeno jiným způsobem doručování, a to ani kdyby o účastník řízení požádal.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že stejnopis prvostupňového rozhodnutí byl advokátce žalobce doručen poštou do vlastních rukou dne 20. 8. 2012. To, že nebylo doručování do datové schránky této advokátky, je sice procesním pochybením, které ale nemá vliv na platnost doručení, jestliže je prokázáno jiné doručení písemnosti a seznámení se účastníka s ní; žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 90/2010-95 ze dne 16. 12. 2010.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů [dále jen „s. ř. s.“]), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno právní zástupkyni žalobce do vlastních rukou poštou dne 20. 8. 2012, kdy poštovní zásilku převzala oprávněná osoba advokátní kanceláře. Odvolání žalobce bylo podáno dne 5. 9. 2012 prostým e-mailem, který byl 7. 9. 2012 doplněn podáním shodného znění doručeným prostřednictvím datové schránky.

Podle § 83 odst. 1 věty první s. ř. odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

Podle § 19 odst. 1 věty druhé a odst. 2 věty první s. ř. správní orgán doručí písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Není-li možné písemnost doručit prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, lze ji doručit také prostřednictvím provozovatele poštovních služeb.

Z citovaných ustanovení s. ř. je zřejmé, že doručování prostřednictvím provozovatele poštovních služeb může nastoupit jediné tehdy, jestliže doručení do datové schránky není objektivně možné. Ze skutkových zjištění plyne, že v projednávané věci takováto nemožnost nenastala. Předmětem sporu mezi stranami je právní názor na důsledky porušení posloupnosti způsobů doručování stanovených s. ř. Zatímco žalobce se domnívá, že při porušení této posloupnosti nelze k doručení

prostřednictvím poštovní licence vůbec přihlížet, žalovaný je přesvědčen o tom, že i takovéto doručení je oznámením, od něž se odvíjí běh odvolací lhůty.

Krajský soud přisvědčuje právnímu názoru žalovaného. V řadě obdobných případů Nejvyšší správní soud judikoval konstantně ve smyslu tzv. koncepce materiálního doručení. Zcela obecně ji vyjádřil v rozsudku č. j. 1 Afs 148/2008-73 ze dne 6. 3. 2009 tak, že *„[j]e-li adresát s obsahem písemnosti obeznámen, potom otázka, zda bylo doručení vykonáno předepsaným způsobem, nemá význam“*. Ve vztahu k situaci doručení prostřednictvím poštovních služeb namísto doručení prostřednictvím datové schránky pak Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 As 90/2010 - 95 ze dne 16. 12. 2010 (který cituje žalovaný) uvedl: *„Nepostupoval-li správní orgán dle § 19 [s. ř.] a své rozhodnutí nedoručil přednostně prostřednictvím veřejné datové sítě do zřízené datové schránky, nýbrž prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, jde o procesní pochybení, které však nebude mít vliv na platnost doručení, byla-li písemnost doručena nezpochybnitelným způsobem a účastník řízení se s ní seznámil.“* Shodně pak Nejvyšší správní soud rozhodl například i v rozsudku č. j. 8 As 31/2001-88 ze dne 29. 6. 2011, a jeho právní názor převzal Nejvyšší soud v rozsudku sp. zn. 23 Cdo 2425/2011 ze dne 27. 3. 2013 a v usnesení č. j. 8 Tdo 203/2013-60 ze dne 27. 3. 2013.

Krajský soud nemá pražádný důvod odchýlit se od dlouhodobé, bohaté a konstantní judikatury nejvyšších soudů ČR, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť procesně úspěšný žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Krajský soud v Ostravě
dne 19. listopadu 2014

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu